

Ting, som have større Interesse, og jeg skal der straks gøre opmærksom paa Bestemmelsen i § 70, som jeg anser for at være meget praktisk, en Bestemmelse, der kan værne imod Rømning, idet der siges, at enhver Sømand, der mønstres eller antages paa et Skib, skal aflevere sin Søfartsbog til Skipperen. Derigennem har Skipperen en væsentlig Kontrol med, at Manden ogsaa bliver til Stede. Jeg skal ikke opholde mig ved hele Rækken af disse mange Enkeltheder, som naturligvis gribe ind i mange Detailler i den bestaaende Lovgivning, men vil gentage, at det er gennemgribende Ændringer i den nu gældende Ret, der her foreslaas, og gennemgaaende er det i human Mand, at disse Forandringer ere skete.

Der er dog et Punkt, som jeg vil gøre opmærksom paa, og som jeg tror maa ændres noget. Efter den nu gældende Ret paahviler der Næderne, naar en Sømand bliver syg paa en lang Rejse, eller naar et Skib lider Skibbrud, og det er i et vildfremmed Land, en temmelig ubegrænset Forpligtelse til at sørge for vedkommende Sømands Kur, Pleje og Hjemsendelse — naturligvis er der dog visse Begrænsninger, men de ere for detaljerede til, at jeg her skal komme nærmere ind paa dem. Den ny Sølov giver her en meget interessant Bestemmelse, som gaar ud paa, at Næderiets Forpligtelse i denne Henseende skal indskrænktes saaledes, at Næderierne ikke have at sørge for Mandskabets Kur og Pleje, i Udlandet ud over 8 Uger, i Indlandet ikke ud over 4 Uger; men saa forudsætter Lovforslaget, at denne Forpligtelse i Virkeligheden bliver overtaget af Statskassen. Det siges udtrykkelig, at Statskassen har at betalte Hjemsendelsen af Skipper og Mandskab fra et strandet Skib eller fra et Skib, der paa anden Maade er forulykket. Med Hensyn til Kur og Pleje i Udlandet siges intet; men det udtales i Motiverne, at det anses for en Selvfølge — da Sømanden jo som Regel ikke vil kunne klare sig selv — at det vil blive Konsulens Sag at sørge for ham, eventuelt altsaa ogsaa paa Statens Regning. Paa den ene Side er altsaa hele denne Bestemmelse en væsentlig Lettelse for Næderen, og selv om den ikke omhandler store Beløb — det er beregnet at skulle i alt komme til at koste 28,000 Kr. aarlig for Statskassen — saa indeholder altsaa denne Bestemmelse dog en ny Udgift for Statskassen. Men jeg mangler en Bestemmelse der, som jeg antager, at man vistnok let vil kunne enes om. Det bør ikke staa hen som noget ubestemt, hvem der er forpligtet til at sørge for den syge Sømand i Udlandet ud over

de 8 Uger og her hjemme ud over de 4 Uger. Derjom Næderen skal være fri, maa det ikke komme dertil, at det opfattes saaledes, at det er en Byrde, man vælter fra Næderen over paa Sømanden. Da man er paa det rene med, at Udgiften til syvende og sidst vil blive en Udgift for Statskassen, ser jeg ikke nogen Grund, hvorfor man ikke skulde udtale, at den Pligt, der hidtil i saa Henseende har hvilet paa Næderen, overtages af det offentlige. Denne Beregning af 28,000 Kr. hviler, saa vidt jeg kan se, paa Forudsætningen om, at alle disse Udgifter ville blive betalte af det offentlige, men hvorfor saa ikke udtale det tydeligt? En anden Bestemmelse, som jeg skal nævne, fordi den er bleven omtalt i det andet Ting, er, at den Ret, som Mandskabet hidtil har haft til at faa Betaling for Overarbejde eller rettere sagt Søndagsarbejde, efter Lovforslaget bliver borttagen. Jeg tror ikke, Det vil være rigtig at gøre det. Forslaget hviler paa den Forudsætning, at man i de Tilfælde, hvor saadant Søndagsarbejde her efter ikke skulde betales, allerede har taget det i Beregning ved Fastsættelsen af Mandens Hyre. I de Tilfælde, hvor et Skib gaar paa faste Ruter mellem faste Pladser, ved man, at der er Søndagsarbejde paa visse Pladser, og selvfølgelig skal der arbejdes; men man gaar da ud fra, at der i Mandens Hyre er taget Hensyn til, at han er pligtig til at arbejde om Søndagen. Efter hvad der er mig bekendt om de faste Søndagsruter her i Landet, er denne Forudsætning ikke rigtig; der betales ikke større Hyre, fordi en Mand er forpligtet til at gøre Søndagsarbejde, end til det Mandskab, der sejler med Stibe, som ikke have Søndagsrute. Jeg tror derfor, man let vil kunne blive enig om paa dette Punkt at blive staaende ved den gældende Lov, som giver Udgang for Mandskabet til at faa Overarbejdet, det vil sige Søndagsarbejdet, særlig betalt. I det hele taget er jeg heller ikke tilbøjelig til at lette Udgang til forøget Søndagsarbejde. Maa jeg endnu med Hensyn til dette Spørgsmaal gøre opmærksom paa et nyt Punkt endnu, nemlig dette, at medens den hidtil gældende Lov ikke giver Skipperen nogen Ret til at anvende Arrest som Straf, men kun Bødestraf, saa foreslaar det ny Lovforslag, at Skipperen skal kunne anvende Arrest i indtil 48 Timer, dels som Straf og dels som Sikringsmiddel i Tilfælde af Rømning. Det kunde se ud, som var det en Inhumanitet, men jeg tror ikke, det er saaledes, thi de Tilfælde, i hvilke Arrest kan anvendes, ere saadanne, hvor Bøderne løbe op til en urimelig Del af den vedkommende